

(Ne)vojenská analýza

NEWS FRONT sk.news-front.info/2023/05/18/nevojenska-analyza-2

18 мая 2023 г.

18.05.2023 03:13

- Podíl

Tradiční disclaimer: Nejsem voják, nejsem anonymní TG-kanál, přivádím do hysterie určité skupiny, neučím generální štáb bojovat, nepropouštím generály, v armádním pornu nefiguruji, pod Putinovým stolem nesedím. Primusy opravuji, hlupáky rozčiluji. Takže všechny další (vojenské záležitosti) jsou názorem diletanta po vyslechnutí/přečtení celé hromady skutečných vojenských (a nejen) odborníků. Čistě subjektivní, bez nároku na konečnou pravdu.

Všichni dobře víme, že válka má tři rozměry – informační, silový a ekonomický. Dnes to bude víc o ekonomice.

Píší, že Polsko a Pobaltí vyvíjejí tlak na Kyjev, aby zahájil mírová jednání. Zdá se, že nejzuřivější rusofobi by měli trvat na válce do posledního Ukrajince, bylo by to logické.

K čemu by nám byla jednání? To, co potřebujeme, je bezpodmínečná kapitulace nacistického režimu, a k tomu není třeba žádná jednání. Toto není územní spor, kde by se dalo vyjednávat o tom, jakého území by se měla Ukrajina vzdát, toto je existenční otázka.

Věc se má tak, že Poláci, jakož i příjezdci doufali, že za jejich hlasitou veřejnou demonstraci rusofobie dostanou bubáky. No bubáků není. Bubákomet je v píči.

Dokonce ve Spojených státech (a to je oficiální prohlášení Bílého domu) je Biden kvůli hrozbě bankrotu nucen zkrátit svůj zahraniční cestovní itinerář. Musí zůstat doma a vyjednávat s republikány, neboť do 1. června je času stále méně.

Ale i kdyby se dohodly a zvýšily strop veřejného dluhu (což není vůbec jisté), tak každopádně budou muset snížit sekundární výdajové položky. Včetně podpory rusofobních loutek.

Takže za štěkání na Rusko už platit nebudou. A byznys pobaltských států je na tom velmi špatně. Pokles průmyslové produkce v Lotyšsku v březnu činil 6,3 % (navíc klesal ve všech předchozích měsících). V Litvě a Estonsku je pokles ještě větší.

Obzvláště se mi líbila věta „pokles v Lotyšsku je prudší než průměr EU“. Takže je recese i ve zbytku Evropské unie? No hurá, konečně to zjistili (a jak se všichni krkošili).

V Polsku není situace o nic lepší. Proto se nálada v komunikaci s Kyjevem dá formulovat jako „buď protiútok nebo vyjednávání“ (doufám, že vám to je jasné).

Ale celé to je v rozporu s tou „protiofenzívou“, kterou nás šest měsíců tak velmi strašili. Útočit není čím. Ozbrojené síly Ukrajiny ve snaze odblokovat zbytky Bachmutu, který se plynule změnil na Arťomovsk, ztratily za pár dní několik tisíc elitních vojáků. Přičemž „úspěch“ dosažený 11. až 12. května v postoupení o několik stovek metrů byl již 13. května ztracen. To znamená, že vyhráli tři dny za cenu několika tisíc životů a padesát ztracených tanků. No, upřímně

řečeno, taková svá „peremoga“. K dnešnímu dni (17. května) je situace pro zbývající posádku v Bachmutu ještě žalostnější - přišli o jednu ze dvou zbývajících opevněných oblastí a bránit sektor rodinných domů je téměř nemožné.

Za poslední týden byla zasažena i image mýtů o nejsilnějších západních zbraních.

Naši začali sestřelovat britské „Shadow Storms“. Naši začali sestřelovat americké protiletadlové „HARMS“ (takže samotná podstata těchto raket ztrácí jakýkoli smysl). Naši začali ničit americké „Patrioty“.

Čekáme už jen na příchod „Challengerů“ a „Abramsů“.

„Rosoboronexport“ bude po takové reklamě zavalen objednávkami na desetiletí dopředu...

Co se týká sankcí... Vývoz z EU do Kazachstánu vzrostl o 185 milionů eur, zatímco export z Kazachstánu do Ruska o 186 milionů. No, chápete... BINGO.

Mimochodem, pokud jde o americkou průmyslovou výrobu. Opět byli přistiženi při padělání statistik.

Tento trik jsem už popsal několikrát – a máme ho zde znovu:

Statistika za duben je zveřejněna a vykazuje meziměsíční růst 0,5%. NO! Březnové výsledky byly zároveň sníženy „korekcí“ přesně o 0,5% (právě proto, aby ukázaly „prý růst“). To znamená, že ve skutečnosti neexistuje žádný růst. A do té doby v březnu namísto mírného nárůstu došlo k mírnému poklesu.

A takhle je to už několik měsíců. A to se nazývá... správně, recese.

A ještě pár poznámek k průmyslové výrobě: zvýšení produkce ve vojensko-průmyslovém komplexu USA zaznamenáno nebylo, statistika nepustí. To znamená, že všechny pohádky o tom „jak nyní rozjedou výrobu, jak začnou chrlit tisíce tanků, raket a miliony nábojů“ – nic takového nebude. Jen něco ve smyslu „trochu doplnit minuté rezervy“, ale stejně ne úplně.

Už jsem to říkal: Ukrajina je projekt. Projekt má svoji životnost (do září, kdy v USA začíná nový fiskální rok). Ve starém rozpočtu bylo na podporu Ukrajiny vyčleněno 48 miliard, z nichž 42 se již minulo (ano, byly kompletně promrhány). Všechno jsou to ověřitelná čísla, která jsou veřejně dostupná.

A soudě podle nedostatku „peremogy“ se neobnoví. Hnida nejde do protiútoků, tak jaký má smysl dávat jí peníze a zbraně?

Rozpočty jsou již rozkradené, peníze jsou již sklizeny a výsledek nikoho nezajímá. Američané mají plány na další projekt – Tchaj-wan. Ten starý je třeba zahodit, jako předchozí Afghánistán.

Ale pokud přece jen přijde bankrot (a pravděpodobnost toho každým dnem roste), jaký konflikt s Čínou? Nerozumím...

Alexandr Rogers

Podíl